

Ifølge finansministeriets bekendtgørelse af 22. marts 1976 fastsættes datoen for statens refusionsudbetaling vedrørende ovennævnte konti i henhold til ovennævnte lov (L 134 1976) indtil videre til den 6. sidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. Dette indebærer, at ca. 1/12 af statens refusion af kommunernes udgifter i 1979 forskydes til 1978, samtidig med at ca. 1/12 af refusionen vedrørende 1980 forskydes til 1979.

Som budgetteringsgrundlag er anvendt kommunernes udgifter i 1977-78 og oplysninger om kommunernes budgetter for 1978. Desuden er anvendt oplysninger fra de kommunale udbygningsplaner for det sociale og sundhedsmæssige område for perioden 1. januar 1978 - 1. januar 1983. Der er også taget hensyn til de oplysninger, som er indhentet gennem de senere års ressoucetællinger, senest af 12. januar 1977.

Ved kommunernes udgifter forstås de samlede udgifter for stat og kommune. For finansåret 1977-78 er udgifterne opgjort på grundlag af kommunernes anmodninger om statsrefusion. Alle beløb er - medmindre andet er anført - opgjort i PL-niveau januar 1978.

I forbindelse med bistandslovens gennemførelse er iværksat et nyt statistiksystem vedrørende de mere behandlingskrævende ydelser, som vil gøre det muligt at følge udviklingen i antallet af ydelsesmodtagere svarende til de enkelte tilskudskonti under hovedkontiene 4.30.-4.33.

4.30. Kontanthjælp.

ad indtægter.

49. På kontoen opføres tilbagebetalinger af kontanthjælp efter bistandsloven ydet med tilbagebetalingspligt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og tilbagebetaling af uddannelseshjælp efter § 42, stk. 1 og § 44 samt efter § 42, stk. 2, om arbejdsmaskiner og værktøj samt selvstændig virksomhed. Tilbagebetalingerne, der modregnes i kommunernes statsrefusion, udgjorde i 1977-78 60 mill. kr. På grundlag af kommunernes budgetter for 1978 og den forventede stigning på kontoen for forbigående hjælp (tilskudskonto 51.01) i 1979 antages tilbagebetalingerne i 1979 at udgøre 80 mill. kr., hvilket beløb videreføres uændret i BO-årene.

ad tilskud.

- 51.01. Forbigående hjælp. Efter bistandslovens kap. 9 kan der ydes forbigående kontanthjælp til personer, der kommer ud for ændringer i deres forhold, og som derfor i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold. Formålet med hjælpen er at modvirke, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes. Der kan ikke ydes hjælp, der som helhed stiller familien økonomisk bedre, end hvis de aktuelle vanskeligheder ikke var opstået. Retningslinjerne for udmåling af hjælpen findes i § 37, stk. 2. Som hjælp til rene underholdsudgifter, dvs. udgifter til kost og beklædning, kan i almindelighed højst udbetales et beløb der fra 1. januar 1979 svarer til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb med et tillæg svarende til det særlige børnetilskud for hvert barn under 18 år. Herudover kan der ydes hjælp til dækning af rimelige faste udgifter. Der tages udgangspunkt i de hidtidige levevilkår og lægges vægt på, om pågældende kunne have afholdt udgifterne. Yderligere er der efter § 40, stk. 1, mulighed for at dække rimeligt begrundede enkeltudgifter. Disse kan betales såvel særskilt som i forbindelse med hjælpen efter § 37. Kontanthjælp efter disse bestemmelser såvel som efter andre regler i bistandslovens afsnit III kan i visse situationer kræves tilbagebetalt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

Med L 614 1977 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring forlængedes den periode, hvori kravet om 26 ugers beskæftigelse som betingelse for bevarelse af dagpenge (26-ugers reglen) er lempet til at gælde inden for de sidste 4 år, fra 1. januar 1978 til 1. januar 1980. Med samme lov vedtoges en moratorieordning, hvorefter ingen arbejdsløshedsforsikrede kan miste retten til dagpenge som følge af 26-ugers reglen i perioden 15. november 1977 til 31. december 1978. Det er forudsat, at 10.000 personer